

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/14/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210407
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7512210407.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu L. U., U..G..C., Bratislava, T. XX, N. XX XXXXXX,, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. L. W., U..G..C., X., W. XX, IČO: 36 857 033, proti žalovanému X. O., B.. XX.X.XXXX, X. R., XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, U. XX, IČO XX XXX XXX, zast. advokátom JUDr. I. T., advokátska kancelária Košice, U. X.O. X, o 606,35 €, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu č.k. 18C/214/2012-42, z 25.10.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením zastavil konanie a vo vzťahu medzi žalobcom, žalovaným a žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O zastavení konania rozhodol v súlade s § 10 ods. 1, 2. Zák.č. 71/1992 Zb. a to z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, na zaplatenie ktorého bol žalobca vyzvaný výzvou zo 14.9.2012 v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Táto výzva žalobcovi bola doručená 21.9.2012, avšak súdny poplatok zaplatený nebol.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. c) O.s.p. K uplatnenej náhrade trov konania zo strany vedľajšieho účastníka uviedol, že vo veci samej súd nezačal konať, preto trovy, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi v súvislosti s jeho zastúpením nepovažoval za účelne vynaložené a aj z toho dôvodu mu náhradu trov konania nepriznal.

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník. Navrhol zmeniť uznesenie v napadnutej časti tak, aby žalobca bol zaviazaný zaplatiť mu trovy prvostupňového konania vo výške 94,94 € na účet jeho právneho zástupcu, zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenia vo výške 15,93 €. Rozhodnutie súdu prvého stupňa nepovažoval za správne poukazujúc na to, že o trovách konania rozhodol automaticky bez toho, aby skúmal zavinenie žalobcu, ktorý z procesného hľadiska zavinil, že konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Bol toho názoru, že niet pochyb o tom, že žalobca zavinil zastavenie konania, pretože poplatkovú povinnosť, ktorá mu vznikla, nemohol splniť ani žalovaný, ani on. V tomto smere poukázal na odbornú právnu literatúru (Drápal, Bureš a kol. Občanský soudní řád, I. str. 989-990, C.H.BECK, 2009), z ktorej časť citoval, ďalej citoval časť rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn.

7Mcd0/4/2010, bol toho názoru, že skutočnosť, že súd nezačal konať vo veci samej ešte neznamená, že vedľajšiemu účastníkovi alebo hlavnému účastníkovi nemôžu vzniknúť, resp. nevzniknú trovy konania. Za absurdný považoval záver súdu prvého stupňa o tom, že účelne vynaložené trovy konania sú len tie, ktoré vzniknú potom ako súd začne konať vo veci samej, pretože potom by nebolo možné za účelne považovať ani vynaložené trovy konania žalobcu, ktoré mu vznikli podaním žalobného návrhu, ak je zastúpený advokátom a ak predtým dôjde k začatiu konania, žalobca vezme späť svoj návrh z dôvodu, že žalovaný zaplatil žalovanú sumu, pričom nie je vylúčené, že by žalovaný zaplatil žalovanú sumu, dokonca ešte predtým, ako mu je doručený žalobný návrh. V ďalšej časti poukazoval na ust. § 93 ods. 4 O.s.p., z ktorého vyplýva, že vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, rozoberal pojem dispozičné úkony. K otázke vstupu vedľajšieho účastníka do konania polemizoval s názorom vysloveným v Komentári doc. Rubeša k Občianskemu súdному poriadku, poukazujúc na to, že tvorcovia komentára neboli konfrontovaní s možnosťou žalovaného dozvedieť sa o konaní aj inak ako doručením žalobného návrhu s existenciou vedľajšieho účastníka chrániacich spotrebiteľov, neboli konfrontovaní s požiadavkou, imperatívom urobiť všetko čo je v právomoci súdu, aby spotrebiteľia nebolia viazaní neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Bol toho názoru, že nie je rozdiel medzi situáciou, ak spotrebiteľ je súdnym rozhodnutím zaviazaný z neprijateľnej zmluvnej podmienky a ak spotrebiteľ predtým, ako súd rozhodne, zaplatí nárok dodávateľovi z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Dôsledky použitia neprijateľných zmluvných podmienok proti spotrebiteľom sú v oboch prípadoch rovnaké. Zotrval na tom, že jeho trovy boli jednoznačne účelne vynaložené. K otázke účelnosti vynaložených trov poukazoval na nález ústavného súdu sp. zn. I.ÚS/2862/07, sp. zn. IV.ÚS/2513/09, zdôraznil, že vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo podané až potom, čo sa dôkladne jeho zástupca oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho príloh, svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril. Úkon nebol ani nadmerný, pretože uplatnená hodnota trov konania bola vypočítaná v súlade s vyhl. o odmenách a náhradách advokátov č. 655/2004 Z.z. V ďalšej časti odvolania poukázal na nález ÚS IV.ÚS/1106/08 (nález Ústavného súdu ČR), citoval časť odôvodnenia tohto nálezu. Uviedol, že nie je možné ignorovať fakt, že vyjadrenie vo veci nie je iba administratívna činnosť, ale takémuto vyjadreniu vo veci samej aj pri vznesenej námietke premlčania nevyhnutne predchádza vždy právne posúdenie a skutkový rozbor uplatneného nároku, zohľadňujúci individuálne a konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu. Bol toho názoru, že už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej SR a je zastúpený advokátskou kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom vykonaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Aj vzhľadom na početnosť sporov, ktoré žalobca inicioval, bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. V ďalšej časti odvolania poukazoval na dôvody uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/200/2012. V súvislosti s účelnosťou trov konania poukazoval aj nález ústavného súdu sp. zn. II.ÚS/78/03, ďalej poukazoval na názory vyslovené v právnickej literatúre, poukazoval na jedno z najnovších rozhodnutí NS SR sp. zn. 7Cdo/93/2012, nález Ústavného súdu ČR II.ÚS/2257/08, z ktorého vyplýva, že aj štát má právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Poukazoval na to, že súd pri rozhodovaní o trovách konania musí vziať v zreteľ aj na tú skutočnosť, že okrem toho, že žaloba je premlčaná, žalobca si vo viacerých konaniach sústavne a vedome uplatňoval proti spotrebiteľom neprijateľnú zmluvnú pokutu. Konanie žalobcu podľa jeho názoru je výslovne neehospodárne a účelové, nevidel dôvod na to, aby žalobca bol odbremený od náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Bol toho názoru, že pokiaľ bude existovať reálna hrozba pre žalobcu, že bude znášať proti vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktoré sám spôsobil, bude ho to automaticky odrádzať od súvislého uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľom, čím sa naplní jeden z hlavných cieľov Európskej únie - vytvorenie zdravého trhu bez neprijateľných zmluvných podmienok. Poukazoval na zásadu účinnej súdnej ochrany, vyplývajúcej z čl. 47 základných práv EÚ. Poukázal na viacero súdnych rozhodnutí, ktorými bola priznaná náhrada trov vedľajšiemu účastníkovi, a to uznesenie KS Žilina sp.zn. 8Co/258/2012, KS Prešov sp.zn. 6Co/16/2012, 7Co/34/2012, KS Košice sp.zn. 9Co/59/2012, KS Banská Bystrica sp.zn. 15Co/92/2012, 17Co/87/2012, z ktorých rozhodnutí časť citoval. V ďalšej časti jeho odvolania poukazoval na ďalšie rozhodnutia. Opätovne zdôrazňoval, že má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí. Poukázal na to, že zákonodarca v tomto ustanovení implementoval v Smernici o ochrane spotrebiteľa 93/13 EHS pred nekalými zmluvnými podmienkami v čl. 7 stanovenú povinnosť členských štátov umožniť, aby organizácie na ochranu spotrebiteľa mali adekvátne a účinné prostriedky na ochranu spotrebiteľských práv. Poukázal na judikatúru Súdného dvora, z ktorej vyplýva, že vyššie uvádzaná smernica ako celok predstavuje opatrenie, nevyhnutné na splnenie poslania zvereneného Európskej únii, najmä na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celej únii.

Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c), ods. 2 veta prvá O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Citované zákonné ustanovenie vyjadruje výnimku zo zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 142 O.s.p.

K použitiu ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. možno pristúpiť v prípade, ak nie je namieste použiť ust. § 146 ods. 2, či už veta prvá alebo druhá O.s.p.

Ust. § 146 ods. 2 O.s.p. si vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety uvedeného ustanovenia, sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že použitie ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. prichádza do úvah iba vtedy, ak procesný úkon účastníka mal za následok zastavenie konania.

V danom prípade k zastaveniu konania nedošlo v dôsledku procesného úkonu vykonaného žalobcom, preto nemožno konštatovať, že v prípade zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, zastavenie konania zavinil žalobca. Zaplatenie súdneho poplatku totiž nie je procesným úkonom účastníka. K zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku dochádza na základe zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, ide iba o vzťah štátu a poplatníka. Preto správne súd prvého stupňa postupoval, keď o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má účastník, ktorý bol odvolacom konaním úspešný, v danom prípade žalobca, tomuto však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne preukázateľné trovy nevznikli, ani si žiadne trovy neuplatnil, preto mu nemohli byť priznané. Vedľajší účastník v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.